

Čís. 2949.

Předmětem obžaloby jest konkrétně v ní uvedený skutek a nikoliv určitá právní jeho kvalifikace. Nálezacímu soudu je plně zůstaveno, by zjistil, oceně volně výsledky veškerého průvodního řízení, skutečný průběh dotyčné v obžalobě uvedené události samostatně a by dotyčnou událost, polože za základ skutkový děj jím za prokázaný vzatý, prozkoumal ve všech jejích směrech a ve všech pro výsledky příčinných momentech, by pak rozsudkem odpověděl na otázku obžalobou položenou, zda a pokud se obžalovaný svou účastí na příběhu v obžalobě označeném, dopustil trestného činu a kterého zákona dlužno naň použití.

(Rozh. ze dne 26. října 1927, Zm II 322/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem podvodu podle § 197, 200, 201 d), 203 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Obžaloba kladla obžalované za vinu, že přišla někdy v červenci 1926 ku Karlu S-ovi, jemuž předstírala, že hledá dobrého a chudého stolaře, kterému chce pomoci, že jest profesorkou sociální péče, a že ho žádala, by jí zhotovoval pily, že ze zhotovených a jí dodaných pil S-ovi zaplatila sice 7 kusů, za zbytek 22 pil 3476 Kč mu však dosud neodvedla. Předmětem obžaloby jest konkrétně v ní uvedený skutek a nikoliv určitá jeho právní kvalifikace. Nálezacímu soudu je plně zůstaveno, by zjistil, oceně volně výsledky veškerého průvodního řízení, skutečný průběh dotyčné v obžalobě uvedené události samostatně a by dotyčnou událost, polože za základ skutkový děj, jím za prokázaný vzatý, prozkoumal ve všech jejích směrech a ve všech pro výsledky příčinných momentech, by pak rozsudkem odpověděl na otázku obžalobou položenou, zda a pokud se obžalovaný svou účastí na příběhu v obžalobě označeném, dopustil trestného činu a kterého zákona dlužno naň použití (čs. sb. 593, 3151, 3879, 3886). Uznal-li tedy nálezací soud obžalovanou vinnou zločinem podvodu, zjistiv shora uvedený v obžalobě obsažený průběh, nevzal však za prokázano, že mezi Karlem S-em a obžalovanou bylo dojednáno, že měly pily zůstat v jeho vlastnictví až do úplného jich zaplacení, nelze právem tvrditi, že jde rozsudek proti předpisům §§ 262, 263 a 267 tr. ř. dále než obžaloba. Zmateční důvod podle čis. 8 § 281 tr. ř. jest zřejmě neodůvodněn.

Čís. 2950.

Nesprávné podřadění událostí pod ustanovení hmotného práva výrokem porotců lze napadati pouze tehdy, byly-li ty okolnosti, ten který

právní pojem zakládající, buď ve výroku porotců uvedeny nebo byly-li předmětem otázky kontrolní.

Polehčující okolnosti jsou uvedeny v § 46 tr. zák. příkladmo; pro polehčující okolnost § 46 h) tr. zák. stačí i částečné doznání.

(Rozh. ze dne 27. října 1927, Zm II 419/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto porotního soudu v Moravské Ostravě ze dne 21. září 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločiny násilného smilstva podle § 127 tr. zák. a dílem dokonaného, dílem nedokonaného zprznění ve smyslu §§ 8, 128 tr. zák. a přestupkem podle § 20 zákona čís. 241 sb. z. a n. z roku 1922, vyhověl odvolání státního zastupitelství a zvýšil trest obžalovanému přisouzený.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného napadá rozsudek pouze potud, pokud byl obžalovaný uznán vinným zločinem násilného smilstva podle § 127 tr. zák. a vytýká v tom směru zmatek podle § 344 čís. 11 tr. ř., ježto prý nebylo prokázáno, že byla na 13leté Marii N-ové provedena mimomanželská soulož; tuto prý lékaři vyloučili »pro nesouměr pohlavních orgánů«. Jednalo prý se nejvýše o zločin zprznění. Zmatek podle § 344 čís. 11 tr. ř. dlužno provésti důkazem, že soud skutek, který byl zjištěn výrokem poroty, podřadil následkem nesprávného výkladu zákona pod ustanovení trestního zákona, které se k němu nevztahuje. Musí se tudíž stížnost, uplatňujíc zmatek ten, držeti v mezích výroků porotců. Porotci však zodpověděli I. hlavní otázku, zda obžalovaný předsevzal s Marií N-ovou, která nedokonala ještě 14tého roku svého věku, mimomanželskou soulož, 9 hlasy kladně. Dlužno připustiti, že výrok porotců ohledně předsevzetí mimomanželské soulože obsahuje pouze zákonné znaky zločinu podle § 127 tr. zák.; avšak takové podřazení konkrétních událostí pod ustanovení hmotného práva lze napadati pouze tehdy, byly-li ty které konkrétní okolnosti, ten který právní pojem zakládající, buď ve výroku porotců uvedeny, nebo byly-li předmětem otázky kontrolní. Nejsou-li tyto podmínky konkretisování skutkových okolností splněny, nelze, byť by i výrok porotců obsahoval pouze zákonné znaky toho kterého trestného činu, rozsudek s hledisek hmotněprávních zmatků napadati výtkou, že ty které skutečnosti zakládají nebo nezakládají skutkovou podstatu trestného činu, nebo že ta která zákonná složka skutková není dána. Dotyčný výrok poroty dlužno totiž považovati za zjištění, v jichž mezích se musí stížnost při uplatňování hmotněprávních zmatků držeti (§ 350 tr. ř.). Toho však stížnost nečiní. I bylo proto zmateční stížnost jako vůbec neprovedenou podle § 4 čís. 1 a § 1 čís. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 zavrhnouti ihned v zasedání neveřejném.

Polehčující okolnosti jsou uvedeny v § 46 tr. zák. pouze příkladmo a lze tudíž považovati za okolnost polehčující i pouhé částečné doznání, které, byť by se váhou nerovnilo úplnému doznání podle § 46 písm. h) tr. zák., přece v tomto případě na váhu padá, jakož i tu okolnost, že obžalovaný, nyní 54letý, byl potrestán pouze jednou a to v roce 1921 jen pro přestupek podle § 477 tr. zák. Ač proto Nejvyšší soud jako soud zrušovací nesdílí názor státního zastupitelství, že v souzeném případě nemělo býti použito § 338 tr. ř., přece odvolání státního zastupitelství vyhověl a trest obžalovanému přisouzený zvýšil, neboť trest ten jest zavinění obžalovaného, jenž zločin zprznění opakoval, úměrnějším.

Čís. 2951.

Urážka vůdců politické strany jako jednotlivců není ještě urážkou strany, leč by s urážkou vůdců byla spojena výtky, že se strana s jejich nečestnými činy stotožňuje, je sdílí, ve skutečnost uvádí a schvaluje.

Urážka na cti viněním ze zaprodání (oposiční) strany vládě a z použití peněz sebraných k určitému účelu pro účely stranické.

Pro výklad závadného článku nerozhoduje, co si pisatel myslel, nýbrž co bylo v článku skutečně projeveno.

Pro stíhací návrh ve smyslu § 46 tr. ř. není sice předepsána zvláštní forma, jež by musila býti za všech podmínek zachována, musí však z návrhu alespoň jasně vycházeti na jevo, kdo vystupuje jako soukromý obžalobce.

Korporací ve smyslu § 492 tr. zák. jest politická strana i spolek, nikoliv však obchodní a hospodářský podnik (akciová společnost).

Pro zrušovací soud je rozhodným pouze to, co bylo při hlavním přelíčení v souzené trestní věci na přetřes přivedeno; k novotám nelze v zrušovacím řízení přihlížeti.

(Rozh. ze dne 29. října 1927, Zm I 200/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zmateční stížnost soukromých obžalobců do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Chebu ze dne 10. února 1927, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn ze soukromé obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491, 492 (správně 493) tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., jakož i zmateční stížnost obžalovaného do téhož rozsudku, pokud jím byl uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti podle §§ 491, 492 (správně 493) tr. zák. a § 1 uv. zák. A) zamítl, pokud čelila proti výroku, osvobozujícímu obžalovaného ve příčině článku »Hochverrat?«, pokud byla podána Německou národní socialistickou stranou dělnickou, a zavrhl ji, pokud byla podána Hospodářským svazem říšské jednoty německých sdružení a Říšskou jednotou německých sdružení. Naproti tomu vyhověl v tomto směru zmateční stížnosti Adama F-a, pokud ji podal vlastním jménem, zrušil rozsudek prvního soudu v příslušné části sprostujícího výroku a věc vrátil